

Amtsrådsmedlemmer, at der har været udbetalt, saa tror jeg ikke, deres Stilling er saa meget fortvivlet i økonomisk Henseende.

Th. Nielsen: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kres (Bjerre) mindede om den lange Historie, som denne Sag har gennemgaaet, idet den har staaet paa Dagsordenen i mange Aar. Det er jo en Rendsgerning, som man jo vel kan gaa ud fra, at der er megen Trang til at faa dette Forhold ordnet. Der kunde maaske være nogen Meningsforskjel om, hvorvidt det var rigtigt at begynde at reformere fra Toppen af i Stedet for fra Grundsladen af. I Reglen vil jeg holde paa, at det er rigtigt at reformere fra Grundsladen af i Stedet for fra Toppen, men det kan nok være, at det i dette Tilfælde efter Omstændighederne kan være rigtigt at begynde med Toppen, altsaa at begynde med Sundhedskollegiet. Det er i hvert Fald den historiske Vej, den Side af Sagen, man har haft for i mange Aar. Jeg gaar nemlig ud fra, at, naar den Reform, som der her foreligger Forslag til, gennemføres, vil det ikke vare længe, inden man kommer til de mere underordnede Grene af Medicinalvæsenet, som skulle ligge under det overordnede Sundhedsraad. Naar den ærede Landstingsmand fra 7de Kres imidlertid mente, at man kunde udtage Stykker heraf, nemlig Distriktslægerne, og reformere der, saa tror jeg, han ser noget fejl derpaa. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler (Casperen) i, at Distriktslægerne Stilling ikke er nær saa mørk, som det ærede Medlem mente; det er ganske sandt, at de Lønninger, som vi have paa Finansloven til Distriktslægerne og Fysici er meget ubetydelig, nemlig kun 141,000 Kr.; men den nye Lov, som den ærede sidste Taler nævnte, nemlig Epidemiloven, har forskaffet dem meget store Indtægter; der er vel endog saa Distriktslæger, der have faaet 3,000 Kr. gennem Epidemiloven; og saa vil den ærede Taler erkende, at naar det kommer til den faste Løn, og nogen Praksis have Distriktslægerne dog ogsaa, ere de ikke saa uheldig stillede, som han syntes at mene. Der kan maaske være enkelte Undtagelser, det ved jeg ikke, men i alt Fald saa de fleste en ret god Indtægt igennem Epidemiloven. For Resten skal jeg erkende, at baade Epidemiloven og Fattigloven og Alderdomsforsørgelsesloven, alle disse Love, vi have vedtaget i de sidste Aaringer, tilskynde i højeste Grad til at faa dette Forhold omordnet. Naar jeg derfor, som jeg ogsaa udtalte i Fjor, gerne skal være med til at begynde fra Toppen af, er det, fordi jeg haaber, at

det skal blive Begyndelsen til, at man kan faa Forholdene ogsaa nedensfor ordnede, og at det ikke skal vare altfor længe. Thi hvorvel Sundhedskollegiet, som jeg ogsaa udtalte i Fjor, har udfoldet en ret betydningsfuld Virksomhed og i mange Maader har gjort god Fyldest, skal det erkendes, at den Maade, det lønnes paa og administreres paa, er mindre heldig. Ja, egentlig kan man ikke tale om dets Lønningsmaade, thi hele Sundhedskollegiet koster jo nemlig kun 13,000 Kr., saa man kan sige sig selv, at de Løger, af hvilke det bestaar, ere ulønnede, de samles sjældent, saa vidt jeg ved hver 14de Dag, og til den nyeste Tid har Formanden jo ogsaa skiftet hvert Aar; ja, dette Hverv er vel endog ogsaa gaaet paa Omgang mellem Sundhedskollegiets Medlemmer. Deraf følger simpelt hen, at Kollegiet ingenlunde har kunnet træde op med den Kraft, som er fornøden blandt andet, naar det gælder at reformere Lægevæsenet, og ikke har kunnet anvende den Tid derpaa, som maatte fordrøes. Det er jo altsaa klart nok, at for at komme til en Reform af Lægevæsenet maa man netop have den øverste Spids, om jeg saa maa sige, foradret, og det er jo det, dette Lovforslag tilsigter. Hvorledes Reformen nedensfor skal være, skal jeg ikke udtale mig videre om. Kun vil jeg dog gøre den Bemærkning, at jeg er tilbøjelig til at tro, at man kommer til at stille Embedslægerne faaledes, at de blive lønede saa tilstrækkelig, at de ere i Stand til at leve alene for deres Embedsgerning. Jeg tror, at der er ikke saa sjældent Kollision mellem Distriktslægerne Embedsgerning og deres Praksis. Jeg tror ikke, det er heldigt, at de paa forskellige Maade blive afhængige af Publikum, men at de hellere maa blive stillede aldeles frit overfor dette, saa at de kun have deres bestemte Embedsgerning at varetage. Deri er jeg enig med den næstsidste ærede Taler (Bjerre), at navnlig Fattigloven vil bevirke, at Embedslægerne saa meget at bestille, og dette vil end mere nødvendiggøre, at de nævnte Løger blive stillede faaledes, at de kunne alene leve ved deres Embedsgerning.

Hvad selve Lovforslaget angaar, har jeg paa de fleste Punkter allerede udtalt mig om det i Fjor, og jeg skal ikke videre komme ind derpaa. Kun vil jeg meget stærkt betone — og jeg synes ogsaa, det har fundet Tilslutning f. Eks. ved det Løgemøde, som afholdtes i Aarhus — at det er aldeles fornødent, at der kommer en Provinslæge ind i det overordnede Sundhedsraad. Jeg tror der, at derom ere vi ude i Provinserne lige saa vel som ogsaa Løgerne enige, og naar begge Partier ere enige deri, forekommer